

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1827.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας
Διακηρύττει.

Ὅτι αἱ ἐφετεινὰί πρόσδοι τῆς νήσου Σάμου καὶ λοι-
πῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους μετὰ τῶν τελωνίων αὐτῶν
ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 152
προβούλευμα τῆς Σ. Βουλῆς, καὶ κατὰ τὸ διάταγμα τῆς
Σ. Κυβερνήσεως ὑπ' ἀριθ. 3,227. Ἡ δὲ ἐκποίησις αὐτῶν
ἀρχεται ἀπὸ τὰς δύο τοῦ ἐλευσομένου Ἰαννουαρίου τοῦ
1828, καὶ ἕως τὰς εἴκοσι δύο τοῦ ἰδίου ὅλαι τελειό-
νουν ἀλληλοδιαδόχως δὲ πωλοῦνται ἐξ αὐτῶν μεταξὺ
τῶν δύο καὶ 22 Ἰαννουαρίου. Ὅστις λοιπὸν θέλει, ἅς πα-
ρουσιασθῇ ἐνταῦθα ὅπου γίνεται ἡ τελεία πώλησις.

Ἡ δὲ πώλησις αὐτῶν γίνεται μὲ μετρητὰ καὶ ἐπὶ
χειρᾶς.

Τῇ 21 Δεκεμβρ. 1827, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Π. Ν. Λοιδορικής.

Εξ Αἰγίνης, 30 Δεκεμβρίου.

Τὸ παρελθὸν σάββατον ἡ Σ. Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτρο-
πὴ ὑπὸ τῆς ἐπισήμως εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Ῥωσικοῦ Πρέ-
σβευτος κόμητος Ῥιζωπιέρου διὰ νὰ δείξῃ τὴν πρὸς τὸν αὐ-
τοκράτορα Νικόλαον ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ ἔθνους καὶ τὴν πρὸς τὸ λαμπρὸν αὐτὸ ὑποκεί-
μενον ἰδιαιτέραν ὑπόληψιν καὶ σέβας. Ἡ ἐξοχότης του
ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν μὲ τὸν πλέον φιλόφρονά καὶ εὐγε-
νικὸν τρόπον. Προτοῦ δὲ ὑ' ἀναχωρήσῃ, ἐσύστησε προ-
φορικῶς πρὸς τὴν Κυβερνήσιν μας ὡς γενικὸν πρόξενον
τῆς Ῥωσσίας ἐν τῇ Ἑλλάδι τὸν κύριον Βλασόπουλον,
ὅστις ποτὲ ἐχρημάτισε τῆς αὐτῆς αὐλῆς πρόξενος εἰς
Π. Πάτρας.

Οἱ ἐν Βιουλᾷ ἕτεροι δύο πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας καὶ
Γαλλίας πρὸ πολλῶν ἡμερῶν ἀναχωρήσαντες ἐκεῖθεν,
ἄλλ' ἐφθασεν ἤδη εἰς Κέρκυραν, ὃ δὲ διευθύνθη πρὸς
τὴν Γαλλίαν.

Λέγεται δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἀναχωρήσιν των διέταξαν
πρὸς ἐν Σμύρῃ πρόξενους των, ἕως τῆς 3 Ἰαννουαρίου
να διαμείνουν ἐκεῖ παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύ-
της, οἱ μέν' αὐτες ἐκ τῶν ὑπηκῶν των δὲν δύναται νὰ
ἔχουν τὴν υπερασπισίν των.

Ἀξιωματικαὶ Εἰδήσεις.

Ἀντίγραφον τῆς ἀναφορᾶς τοῦ κυβερνήτου τῆς Καρτε-
ρίας καπετὰν Ἀστιγκος πρὸς τὸν πρῶτον στόλαρχον λόρδ
Καυχράνη.

Ἐπὶ τῆς καρτερίας ἔξωθεν τοῦ Βασιλαδίου, τῇ 27 Δεκεμ-
βρίου 1827.

Μιλόρδε.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς εἰδοποιήσω ὅτι, ἀφ' οὗ
μετεδίδεσθαι ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριο τοῦ Πάπα εἰς τὸ Δρα-
γαμέστον τὰ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ὁδηγίαν τοῦ Ἀρχιστρατή-
γου στρατιωτικὰ σώματα, ἐπεχειρίσθην τὴν πολιορκί-
αν τοῦ Βασιλαδίου. Τὰ εἰς διατήρησιν τῆς πολιορκίας
τοῦ Μεσολογίου καὶ Ἀνατολικοῦ μικρὰ πλοιάρια ἔθεσα
ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ Φαλάγκου. Τὴν
νύκτα τῆς 6 Δεκεμβρίου ἀρχισεν ἡ πολιορκία, ἡ ὅποια
τόσον αὐστηρῶς ἕως σήμερον διετηρήθη, ὥστε τίποτε
δὲν ἐστάθη δυνατόν νὰ εἰσέλθῃ, ἐξ ἐναντίας ἐπιάσθη
ἀπὸ τὸν στολίσκον μας καὶ ἓνα πλοῖον φέρον γράμματα
καὶ ἔγκαιρα προσφάγια εἰς τοὺς πολιορκουμένους· ἡ δὲ
Καρτέρια καὶ τὸ μονοκάνονον πλοιάριον ἡ Ἑλβετία ἄρρω-
ξαν ἔξωθεν τοῦ Βασιλαδίου· τὸ πλοῖον τοῦτο, καθὼς
ἐξεύρετε, ἔφερε κανόνι 32 λιτρῶν, τὸ ὅποῖον κατὰ τὴν
ιδεάν μου εἶναι καὶ καθ' ὅλα κατώτερον τῶν 68 λιτρῶν,
ἀλλὰ πολὺ περισσότερον, ὅταν πρόκειται τὸ νὰ βομβαρ-
δισθῇ ὀχύρωμα, τὸ ὅποῖον ἄλλως πως δὲν εἶναι δυνατόν
νὰ πέσῃ· δι' αὐτὸν τὸν λόγον καὶ διότι εἶχε καὶ πολλὰ
ὀλίγας σφαῖρας τῶν 32 λιτρῶν, τὸ ὅπλισα μὲ κανόνι
τῶν 68 λιτρῶν τὴν 10 ἐβομβαρδοδόλιστα τὸ Βασιλάδι,
ἀλλ' ἀνωφελῶς, καὶ σήμερον ἐπανελάβα τὸ ἔργον, ἐπειδὴ
ὁ καιρὸς εἰς τὸ μεταξὺ τοῦτο ἦτον ἀδέξιος. Εὐστοχωιάτῃ
ἀπέβη ἡ βολή μας ὡς πρὸς τὴν ἀπόστασίν μας ἀπὸ τὸ
Βασιλάδι [ἐνός μιλίου καὶ τριῶν τετάρτων] καὶ ὡς
πρὸς τὴν σμικρότητα τοῦ νησιδίου ἐκείνου. Ἐκ τῶν
ἐπτά βομβῶν, αἱ ὅποια ἐρρίφθησαν ἀπὸ τὴν Καρτερίαν
καὶ τὴν Ἑλβετίαν, αἱ τέσσαρες ἐπέτυχαν, καὶ ἡ πυ-
ριποθήκη τοῦ Βασιλαδίου ἀναψέ· διέταξα ἄμέσως ὅλα
τὰ πλοιάρια εἰς ἐφύδαν προμαρμένον· οἱ Γούρκοι διὰ τὴν
τὴν ἔκρηξιν καὶ διὰ τὸ κίνημά μας ἐζήτησαν νὰ παρα-
δθῶσι, καὶ μολονότι καθυπεβλήθησαν οἱ ἴδιοι προηγου-
μένως εἰς αὐστηρὰν ποινὴν, διότι ἐτουφέκισαν ἓνα μας πλοῖ-
ον σταλὲν πρὸς αὐτοὺς μὲ προβλήματα συνθήκης ὑπὸ

ημαίαν λευκὴν ἐδέχθη ἡ αἴτησίς των· παρέλαβα τοὺς ἐπιχμαλώτους ἐπὶ τῆς Καρτερίας καὶ τοὺς ἀπεβίβασα πλοσίον τοῦ Μεσολογγίου 31 τὸν ἀριθμόν. Ἡ φρουρὰ συνίστατο εἰς 40 ἢ 50, ὥστε οἱ ἐλλείποντες ἐφθάησαν ἀπὸ τὸν προηγηθέντα κανονοβολισμόν μας καὶ ἀπὸ ἡν ἐκρηξιν.

Με μεγάλην μου εὐχαρίστησιν παρετήρησα καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν πρᾶξιν, τὴν ἀξιολόγητον διαγωγὴν τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι μ' ἄκραν καρτερίαν ὑπέφεραν χαίροντες τὰς ἐλλείψεις καὶ ὅλα τὰ δεινὰ τῆς ἐν καιρῷ χειμῶνος πολιορκίας· ἡ πρὸς τοῖς παραδοθέντας Τούρκους συγκυρία τῶν ἡττῶν ἦτον τόση, ὥστε δὲν ἐχρειάσθην κατὰ τοῦτο ἐγὼ ποσῶς νὰ μεσολαβήσω. Περὶ τῶν ἀξιωματικῶν μου Φαλάγκου καὶ τοῦ λοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ Χὰν ἐπαναλαμβάνω ὅσα καὶ πρότερον εἶπα περὶ τοῦ ἀξιοπαύνου ζήλου των. Εἶμαι πολλὰ εὐγνώμων καὶ εἰς τὸν κύριον Φαβρίκιον κυβερνήτην τῆς Ἑλβετίας διὰ τὴν προθυμίαν καὶ δραστηριότητά του, καὶ εὐτυχῶς λογίζομαι ἔχων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου τοιοῦτον ἀξιόλογον ἀξιωματικόν.

Τὸ ὁχύρωμα τοῦ Βασιλαδίου ἦτον ἐξωπλισμένον μὲ 12 κανόνια, μεταξὺ τῶν ὑποίων τὰ τρία εἶναι ἀξιολογώτατα.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν κτλ.

Φραγκῖσκος Ἀστιγξ.

Ἡ Κ. Ἐπιτροπὴ τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας,
Πρὸς τὸν κύριον Ἰωάννην τοῦ Γκοῦρα.

Ἐλαβεν εὐχαρίστως ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη διὰ τοῦ ταμῆα τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας Κ. Κωνσταντίνου Δεληγιάνη τὰ χίλια γρόσια ἀριθ. 1000, τὸ γενναῖον εἰς αὐτὴν ἀφιερώμα τοῦ ἀειμνήστου στρατηγοῦ Ἰωάννου Γκοῦρα.

Ἡ ἐπιτροπὴ διερμηνεύουσα τὰ αἰσθήματα τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου καταστήματος, τὸ ὅποιον δὲν ἀγνωμονεῖ εἰς τοὺς εὐεργέτας του, ἀπονέμει διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου τὰς ἐνθέτους εὐχαριστίας τῆς καὶ πρὸς ἐκεῖνον τὸν αἰοδήμον ἄνδρα, καὶ πρὸς σὲ τὸν κληρονόμον του, εὐχομένη νὰ μὴ φανῇ ποσῶς αὐτοῦ κατώτερος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 23 Δεκεμβρίου 1827.

Ὁ Πρόεδρος Σπυρίδων Καλογερόπουλος.

Δημήτριος Γουζέλης. Χριστόδουλος Ματακίδης.

Κωνσταντῖνος Ἀξιῶτης. Ἀντώνιος Τσουνής.

Ὁ γραμματεὺς Β. Κουρουσόπουλος.

Ἐπιστολὴ διευθυνθεῖσα παρὰ τοῦ κοινοῦ τῆς νήσου Σπετσῶν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον κύριον Δεριγνὴν ναύαρχον τῶν κατὰ τὴν Μεσόγειον ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Χ. Α. Μ. κτλ. κτλ.

Ἐξοχώτατε!

Ἀφροσιωμένοι πρὸς τὴν ἐξοχότητά σας καὶ εἰς τοὺς ἐξοχωτάτους ναυάρχους τῶν συμμαχικῶν Δυνάμεων, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ὁμολογήσωμεν τὰς ἐγκαρδίας μας εὐχαριστήσεις. Ἡ κατατρόπωσις τοῦ ἐχθροῦ εἰς Νεόκαστρον ἐνέγραψεν εἰς τὴν ψυχὴν μας ἀνεξάλειπτον τὸ σέβας. Ὅλον τὸ κοινὸν τῆς πατρίδος μας ἐπαπειλούμενον ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, ἡδὴ ἐλευθερωθὲν, εὐχεται καθ' ἐκάστην πρὸς τὸν ἡνίσχιστον διὰ τὴν ἡδύαν καὶ στερήσιν τοῦ κράτους τοῦ χριστιανικωτάτου Βασιλέως τῆς Γαλλίας, καὶ τῶν ἄλλων

συμμάχων σεβαστῶν Βασιλέων· διότι ἠθέλησαν νὰ ὑπερασπισθῶσι τὴν Ἑλλάδα καταταρανομένην τέτοιας αἰῶνας ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ αἰμοχαροῦς Σουλτάνου, καὶ τὴν ἡλευθέρωσαν ἀποκαθιστῶντες τὴν ἡδὴ ἐκτὸς παντὸς κινδύνου. Ἄν ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶναι εἰς χρεὸς ἀπαραίτητον νὰ εὐγνωμονοῦν ἕνεκα τούτου, ἡ νῆσός μας ὅμως ἐκτεθειμένη τὸ παρὸν ἔτος εἰς προφανέστερον κίνδυνον, θέλει διατηρήσει αἰωνίως τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τοῦ θαυμασμοῦ διὰ τὴν μεγαλοψυχίαν τῶν σεβαστῶν Βασιλέων, καὶ τὴν γενναίαν διάθεσιν τῆς ἐξοχότητός σας.

Κρίνομεν πρὸς τοῦτοισι ἀναγκαῖον νὰ παραστήσωμεν εἰς τὴν ἐξοχότητά σας τὴν βαθεῖαν λύπην μας διὰ τὰς γενομένας διαβολὰς κατὰ τοῦ ναυτικοῦ τῆς νήσου μας διὰ τὰ να πλοῖα, εἰς τὰ ὅποια ἡ Διοίκησίς μας εἶχε δώσει καταδρομικὰ ἐγγράφα, καὶ διὰ τὰς ὑποτιθεμένας καταχρήσεις εἰς τὸν διάπλουν τῶν εἰς σημαίας ἐμπορικὰς Εὐρωπαϊκὰς, καὶ μάλιστα εἰς ἐκείνην τῆς χριστιανικῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ταύτης φύσεως διαβολή, ἐνῶ ἀμαυρόνει τὴν ὑπόληψιν τοῦ ναυτικοῦ μας παρὰ τῇ ἐξοχότητί σας, προξενεῖ καὶ ῥίαν θλίψιν εἰς τὴν κοινότητά μας, τῆς ὁποίας ἡ προσφιλεστέρα φροντίς εἶναι τὸ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀναφανῇ ἀξία τῆς φιλανθρωπικοῦ κηδεμονίας καὶ τῆς ἰδιαίτης εὐμενείας σας.

Κατὰ συνέπειαν τούτων πάντων ἡ ῥηθεῖσα κοινότης σπεύδει νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἐξοχότητά σας μὲ τὸν πλέον εὐκρινὴ τρόπον ὅτι, ἐάν ποτε ἤθελεν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ παραμικρὰ κατάχρησις ἐγένετο εἰς σημαίας τῆς Χ. Α. Μ. ἀπὸ πλοῖα τῆς νήσου μας κατὰ τὴν καταδρομὴν, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν ἀδεία τῆς Κυβερνήσεώς μας, ἡ κοινότης μας θέλει λάβει ἀμέσως ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, διὰ νὰ δώσῃ τελείαν ἱκανοποίησιν, ὡς μὴ ἐνεχομένη μέχρι ψιλοῦ λογισμοῦ τὸ νὰ εἶναι ἡ ἐξοχότης σας κακῶς διατεθειμένη κατὰ τῆς νήσου μας, ἥτις ἐν θερμῶς ἐπικαλεῖται πάντοτε τὴν πατρικὴν προστασίαν σας.

Πιστεύσατε, Ἐξοχώτατε, εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῶν αἰσθημάτων μας, καὶ παρηγορήσατε τὴν ἀθυμίαν μας διὰ μιᾶς εὐνοϊκῆς ἀποκρίσεώς σας, τὴν ὁποίαν περιμένομεν ἀνυπομόνως.

Μένομεν μὲ τὴν ὀφειλομένην ὑπόληψιν εἰς ἐξοχότητός σας

Πέτζαις, 10 Δεκεμβρίου 1827.

Ταπεινοὶ καὶ ὑποκλινεῖς δούλοι
οἱ πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κύριε Συντάκτα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Μ' ὅλον ὅτι ἀρκεῖ εἰς τὸν φιλόπατριν νὰ κάμνῃ τὰ χρέη τοῦ εἰς τὴν πατρίδα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ· εἶναι ὅμως ἀναγκαῖον νὰ ὑπερασπιζῶνται τὰ δίκαια τῶν πολιτῶν, καὶ νὰ προφθάνωνται εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν, ὅσοι ἀντιπαράταττοι κατὰ πρόσωπον τοῦ ἐχθροῦ ὑστεροῦνται αὐτὸν τὸν ἐπιεύσιον ἄρτον [ἀφοῦ μάλιστα ἔχασαν ὅλην τὴν τὴν κατάστασιν κινήτην καὶ ἀκίνητον] καὶ εὐρίσκονται χωρὶς κάμμιαν παρηγορίαν γυμνοὶ καὶ ἐνδεεῖς· καὶ τοιοῦτοι εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ Νεόκαστρίται, Μοθωναῖοι καὶ Κορωναῖοι, οἵτινες ἔλαβον τὰς πρώτας πληγὰς τοῦ πολεμοῦ, καὶ τὴν δυστυχίαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ὅτε ἤλθεν ὁ Ἰ-

Ἐραήμωσας εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἕως σήμερον, καὶ ὑπο-
φέρουν μὲ χαρακτῆρα ἀξίειπαινον. Ταῦτα μ' ἔκαμον πολ-
λάκις νὰ ὁμιλήσω δημοσίως νὰ τοὺς γένῃ παραμυθία καὶ ἔλε-
ος πρὸς ἀναψυχὴν τῶν δεινῶν τῶν, καθὼς εἶναι πασίδηλον·
ἀλλὰ δὲν ἐστάθη ἵστος νὰ τοὺς γένῃ καμμία ἀντίληψις, κα-
θὼς οὔτε τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου.
Μὴν ὑπολάβῃ ὅμως κανεὶς ὅτι ὁ σκοπὸς μας εἶναι νὰ
καυχώμεθα εἴτε ἐπαρχιακῶς, εἴτε ἀτομικῶς διὰ τὴν
ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν μας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς
πατρίδος, καὶ διὰ τοῦτο δὲν παρεκινήθησαν οὔτε οἱ
ἐπαρχιωταὶ Νεοκαστρίται, οὔτε ἐγὼ, διὰ νὰ ἀπερνῶν-
ται εἰς τὰς ἐφημερίδας αἱ ἐκδουλεύσεις των. Λαμβάνω
δὲ ἀφορμὴν ἀπὸ τὸν ἀριθ. 86 τῆς Γενικῆς Ἐφημερί-
δος, ὅπου, ὡς φαίνεται, ἀπὸ γράμμαλα ἐκ Μεσση-
νιας κοινοποιηθέντα σας ἐξεθέσατε ὅτι μόνον οἱ Μεθω-
ναῖοι ἔκαμαν εἰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας κινήματα κατὰ τοῦ
ἐχθροῦ. Καὶ φαίνεται ἐκ τούτου ὅτι, ὅστις ἔγραψε τοί-
το, δὲν ἀνήγγειλε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἐμερίκευσε τὸ
πρ. γ. ι.

Πειδὴ δὲ τὸ τοιοῦτον πειράζει τὴν φιλοτιμίαν τῶν
στρατιωτῶν καὶ πατριωτῶν καὶ προξενεῖ ἄδικον, παγα-
κινῶμαι ἐκ τούτου, καὶ σὰς ἐνθυμίζω νὰ ἐπανέλθετε
περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ἀναγγέλλοντες χάριν ἀλη-
θείας ὅτι εἰς ἐκεῖνο τὸ κίνημα εὐρέθη μάλιστα ἐπὶ κε-
φαλῆς ὁ καπετὰν Δημητράκης Κυπαρίσσης Νεοκαστρί-
της μὲ ἄλλους Νεοκαστρίτας καὶ Μεθωναίους· ἐπειδὴ
ἐκεῖνοι καθημερινῶς ἐξακολουθοῦν τοιαῦτα κινήματα κι-
νούμενοι ἀπὸ τὴν ἀπαραδειγμάτιστον φιλοτιμίαν, ζή-
λον καὶ προθυμίαν καὶ πατριωτισμόν των, καθὼς καὶ αἱ
ἄλλαι ἐπαρχίαι τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου ἐξακολουθοῦν
τὰ ὅμοια.

Παρακαλῶ, νὰ καταχωρήσετε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας
τὸ παρὸν μιν ἔγγραφον.

Τῇ 22 Δεκεμβρίου 1827, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ πολίτης Ιω. Οἰκονομίδης
Ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας Νεοκάστρου.

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Ὀλομέλειαν τῆς ἐν Ἑλλάδι Φιλαν-
θρωπικῆς Ἐταιρίας.

Τὴν 9 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου συγκροτηθεῖσα πρώτη
ἐν Αἰγίνῃ γενικὴ συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Φιλανθρωπικῆς
Ἐταιρίας, ἀνέγνωσε καὶ ἀπεδέχθη τὰς πράξεις τῆς παυ-
σάσης ἐπιτροπῆς, ἀποδισατα τὰς ἐλλείψεις εἰς τὰ διατρέ-
ξαντα τοῦ Ναυπλίου, καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἀναπόφευκτα δεινὰ
τοῦ πολέμου περιστατικὰ, ἐσυσκέφθη περὶ πολλῶν πραγμά-
των εἰρηνικώτατα, καὶ ἐπομένως ἐκλέξε νέαν ἐπταμελὴ ἐπι-
τροπὴν, διὰ νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὰ ἀποφασισθέντα, καὶ
νὰ ἐνεργήσῃ τὰ χρήματα εἰς ὅσα ἀφορῶσι τὴν περίερον τοῦ
σκοποῦ τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἐταιρίας, ὁ ὁποῖος εἶναι πρὸς
τὸ παρὸν ἡ σύστασις ἀλληλοδιδασκτικῶν, καὶ ἄλλων σχο-
λείων, ἵνα διαδοθῇ ἡ παιδεία καὶ ἡ μάθησις εἰς τὴν Ἑλλη-
νικὴν νεολαίαν. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ γραμματεὺς
ἐκλέχθησαν ἅπαντα παμψηφί, ἐν οἷς καὶ ὁ κύριος Δ. Γου-
δέλης, ὅστις πρὸς διάλυσιν πάσης ἀμφιβολίας ἀνέγνωσε

τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεχθέντων, καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν
συνέλευσιν, ἠρώτησεν ἂν αὐτὴ ἢ ἀνευ ψηφοφορίας ἐκλογὴ
εἶναι δεκτὴ, ἢ δὲ ἀδελφικὴ ἐκείνη συνέλευσις ἐβεβαίωσε καὶ
αὐτὴ τὴν ἐκλογὴν τῆς, καὶ ἐπομένως διελύθη ἐν ἄκρῃ ἡσυ-
χία. Ἡ δὲ νεοσύστατος ἐπιτροπὴ ἐφρόντισε πρῶτον νὰ συν-
άξῃ τὰ ἐνθεν κακείθεν διασκορπισμένα βιβλία καὶ χαρτὰ
τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἐταιρίας, καὶ συνάξασα, ὅσα εὗρεν, ἐξ-
έδωκε τὴν προκήρυξιν τῆς [ἴδε Γεν. Ἐφημ. ἀριθ. 73], ἄρ-
χισε τὰς ἐργασίας τῆς διὰ συστάσεων ἐπιτροπῶν εἰς Σά-
μον καὶ ἄλλα μέρη, δὲν ἔλλειψε νὰ ἀνταποκριθῇ μὲ τὸν
σεβάσμιον γέροντα Κοραῆ καὶ ἄλλους [ἴδε τὴν ἰδίαν Ἐφημ.
ἀριθ. 76 - 77 καὶ 80]. Καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἔλαβε φροντίδα,
καὶ ἔδειξε τὴν προθυμίαν τῆς τοῦ νὰ βάλῃ εἰς ἔργον, καὶ ὅσα
αἱ πρὸ αὐτῆς ἐπιτροπαὶ εἰς τὸ παρελθὸν τετραετὲς διάστημα
ἐνεκα τῆς δεινότητος τῶν περιστάσεων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ
ἐκτελέσουν. Ἀλλὰ διὰ τὰ ἐπιτύχη τοῦ σκοποῦ εἶδεν ὅτι
εἶναι ἀνάγκη ὁ διοργανισμὸς τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἐταιρίας,
νὰ ἐπιδιορθωθῇ μὲ τινὰς ἀναγκαίας περσθαφαιρέσεις, ὥπως
γένῃ παρεκτικώτερος πόρων, καὶ ἄλλως ἀφέλιμος, καὶ ἐπὶ
τούτου συνεκάλεσε τὴν δευτέραν ἐν Αἰγίνῃ συνέλευσιν τῇ 13
Νοεμβρίου. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης
γενικῆς συνελεύσεως, καὶ τῶν διαφόρων συνεδριάσεων τῆς
ἐπιτροπῆς, καὶ ἀπεδέχθησαν παρὰ πάντων πλὴν τοῦ Κ.
Ν. Γερακάρη, ὅστις, ὅταν ἐγενεῖν ἡ προλαβούσα συνέλευσις,
δὲν παρευρέθη, ἐπειδὴ ἦτον ἀκόμη εἰς Ναύπλιον, αὐτὸς μό-
νος ἐν τῇ παρούσῃ ἐγερθεὶς ἐπέπληξε παρρησία τὴν ἐπι-
τροπὴν μὴ σεβόμενος οὔτε τὴν ἰδίαν πρώτην συνέλευσιν, ἀλλ'
ἐλεγξε τὴν μὲν, ὡς ἐκλέξασαν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς παρ-
νόμως, ἐννοῶν τὸ παμψηφί κατώτερον καὶ ἀσθενέστερον τῆς
ψήφου τῶν πλειόνων, τὴν δὲ, ὡς πράξασαν μίαν σειρὰν παρα-
νιμιῶν, ἐννοῶν, ὡς φαίνεται, τὴν μετὰ τοῦ σοφοῦ Κοραῆ
ἀνταπόκρισιν, τὴν σύναξιν τῶν διασκορπισθέντων ἐκ τῆς ἀ-
νωμαλίας τοῦ Ναυπλίου πραγμάτων, καὶ ἐγγράφων τῆς Φι-
λανθρωπικῆς Ἐταιρίας, καὶ ἄλλους ἐπωφελεῖς ἁγῶνας τῆς
ἐπιτροπῆς, ὡς τόσας πασανομίας. Ἀλλ' ἡ συνέλευσις δὲν
ἀπεδέχθη, μήτε εὐχαριστήθη εἰς τὴν παρεκτροπὴν ταύτην
τοῦ κυρίου Γερακάρη, παρεκτροπὴν λέγω, ὅτι κατὰ τὸν κα-
θεστῶτα διοργανισμὸν φαίνεται ὅτι μήτε ἡ ἰδία συνέλευσις
δὲν ἔχει ἀπόλυτον ἐξουσίαν νὰ ἐλέγξῃ τοιοῦτοτρόπως ἄτομα
ὑποχρεούμενα νὰ δουλεύωσιν ἀμισθί. Ὁ δὲ κύριος Σ. Καλο-
γερόπουλος Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως καὶ ἐπιτροπῆς ἐγερ-
θεὶς ὡμίλησεν οὕτως. Ὁ σοὶ τῶν συναδελφῶν δὲν
εἶναι εὐχαριστημένοι, ἢ δὲν γνωρίζουν νό-
μιμον τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ ὑψώ-
σῃ τὴν χειρὰ τοῦ ἑκάστος· καὶ ἐπαγατηρήθη μία
μόνη χεὶρ ὑψωμένη. Ἐκ τούτου δὴλον, ὅτι καὶ ἡ παρούσα
συνέλευσις παμψηφί ἐπιβεβαίωσε τὴν νομιμότητα τῆς ἐπι-
τροπῆς. Ἐπομένως ὁ κύριος Γερακάρης ἐπαναλαβὼν τὸν λό-
γον τοῦ, ἐκφώνησε καθ' ἑνὸς ἀτόμου ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπι-
τροπῆς πικρὰς κατηγορίας, προσάπτων προσέτι καὶ τόσας
δυσφημίας, ὅσαι ἀφαιροῦν τὴν ἀγαθὴν ὑπόληψιν τοῦ ἀνθρώ-
που. Μὴ ὀνομάσας δὲ τὸ ὑποκείμενον, κατέστησεν ἐνώπιον
μῆς πληθὺς ἀκρατῶν ἁπλῶς τὰ συνιστάμενα τὴν ἐπι-
τροπὴν μέλη ὑποπτα, ἅτινα μὴ ἀνεχόμενα ὀλοτελῶς ἤρ-
ξαντο παραιτεῖσθαι. Πρῶτος πάντων ἐκφώνησε τὴν παραιτή-

Τὸν τοῦ ὁ κύριος Γρηγόριος Σούτσος, δεύτερος δὲ ὁ κύριος Γεώργιος Ψύλλας, καὶ τρίτος ὁ ὑποσημειούμενος, τὸ αὐτὸ ἤθελεν ἀκολουθήσουν καὶ τὰ λοιπὰ, ἂν ἡ συνέλευσις ἐδέχετο τὴν παραίτησίν των· ἠκολούθησεν ὅμως σύγχυσις, καὶ ἡ συνέλευσις διελύθη κατατεταραγμένη. Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους τοῦ κυρίου Γερακάρη ἠκολούθησαν καὶ εἰς τὴν ἀκόλουθον τρίτην συνέλευσιν τῆς 20 Νοεμβρίου πολλὰ διαφιλονεικίαι, ὥστε ἡ συνέλευσις διελύθη μὲ μεγίστην λύπην ἀνευ ἰνὸς ὠφελίμου πράξεως. Εἰς τὴν τετάρτην συνέλευσιν 27 Νοεμβρίου ὁ κύριος Γερακάρης δὲν ἐπαρουσιάσθη· αὕτη δὲ συσκέφθεισα ἡσύχως ἀπεφάσισεν οὐσιώδη τινα, ἐβεβαίωσε τὴν νομιμότητα τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ διελύθη εἰρηνικώτατα. Ἡ δὲ ἐπιτροπὴ ἐπανελάβε τὰς ἐργασίας τῆς. Ἐγὼ ἐπιμένων εἰς τὴν παραίτησίν μου, ἀνεφέρθη περὶ αὐτῆς καὶ ἐγγράφως εἰς τὴν τρίτην καὶ τετάρτην συνέλευσιν, ἀλλὰ μὴ δεχθεῖσαι αὐτήν, μὲ ὑπεχρέωσαν νὰ μείνω μέλος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ ὑπῆκουσα ἐπιθυμῶν νὰ ἔχω διὰ βραβεῖον τὴν ἀνάπαυσιν τοῦ συνειδότος μου, ὅτι ἀναλόγως τῆς δυνάμεώς μου συνεισφέρω καὶ ὀλίγον κόπον εἰς τὸν ἀγαθὸν σκοπὸν τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας, ἐλπίσας ὅτι δὲν θέλω ὑδρισθῆ πλεόν. Μὲ λύπην μου ὅμως ἀνέγνωσα εἰς τὸ πρὸ ἡμερῶν φύλλον τῆς Ἀνεξαρτήτου ἐφημερίδος ὑπ' ἀριθ. 16 τὸν λόγον ἀνωνύμου τινὸς Ι. Α. νεωστὶ, ὡς λέγει, ἐλθόντος ἀπὸ μακρὰν τῆς Ἑλλάδος, τὸν ὁποῖον ὁ κύριος Γερακάρης ὠνόμασε Καραγκιόζην, ὅστις δὲν εὐχαριστήθη μὲ ὅσα κατὰ τοῦ κυρίου Γερακάρη ἐκφώνησε [δικαίως ἢ ἀδίκως, δὲν ἠξεύρω, ἄλλοι ἂς κρίνουν], ἀλλὰ καὶ τὸ σύστημα ὅλων τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας ὑδρισεν ὀνομάσας τὴν συνέλευσιν αὐτὴν, κέντρον ἀπανθρωπίας, κακοηθείας, καὶ συνάθροισιν ὀχι φιλανθρωπῶν, ἀλλ' ἀτόμων ἐπιτροπεύοντων τὴν δυσφημίαν, σκοφαντίαν, κτλ. Δὲν ἐπρόσεξεν ὅμως ὁ καλὸς οὗτος ταξειδιώτης καὶ εἰς τοὺς λόγους των μὴ ἐπιτροπεύοντων τὰ τοιαῦτα, καὶ ἔκαμε καλὰ καὶ δὲν ἔγινε μέλος τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας, ἵνα μὴ μισανθῇ!! Μὲ ἐλύπησε λέγω ἡ εἰρημένη πικρολογία, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον ἡ ἀπολογία τοῦ κυρίου Γερακάρη, τὴν ὁποίαν ἀνέγνωσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 35 φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, ἐπειδὴ, ἀντὶ νὰ ἀντικρούσῃ τὸν Καραγκιόζην τοῦ, συμφωνεῖ μὲ αὐτὸν λέγων, καὶ ποὺ ἄλλοῦ πρέπει νὰ ὁμιληθῇ περὶ παρανομίων τῆς Ἑταιρίας! ὥστε φαίνεται νὰ ὑποθέτῃ ὅλην ἐν γένει τὴν Φιλανθρωπικὴν Ἑταιρίαν παράνομον! Ὅχι ὀλιγότερον συμφωνεῖ μὲ αὐτὸν, καθαπτόμενος καὶ αὖθις δημοσίως τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως των μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, μὲ τὸ, "Ὅταν τὸ ὄνομα των διεσυνεντῶν, ἡ μέρις αὐτοῦ εἶναι δυσφημισμένον, κάθε τι μίσιος ἀνθρώπος ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοῦ νὰ συμπεριπλεχθῇ μὲ τοιαῦτα ὑποκείμενα! δὲν μᾶς ὀνομάζει ἐδῶ τὸ ὅλον ἢ μέρος, ἀλλ' ἐκρίνεν ἀρετὸν τὸ, ὑποκείμενα, διὰ νὰ συμφωνήσῃ ἐντελῶς μὲ τὸν Καραγκιόζην τοῦ. Ἄς συμφωνήσουν, ἂν θέλουν, οἱ ῥηθέντες ἕκαστος μὲ τὴν συνειδήσιν τοῦ, καὶ μὲ τὸν ὀρθὸν συλλογισμόν, διὰ νὰ κρίνουν δικαίως ὁμφοῖ τεροι, ἂν ἐπαραξαι-

καλὸν ἢ κακὸν, ἀντιφερόμενοι εἰς ἄλλα, καὶ εἰς ἄλλα συμφωνοῦντες. Ἄς κρίνῃ δὲ καὶ κάθε ἀμερόληπτος καὶ φιλάνθρωπος διὰ τὸ κίνημα ἀμφοτέρων. Ποιὲ δὲν μοὶ ἦλθε λογισμὸς ἢ ἐπιθυμία νὰ φαῖν εἰς τὸ κοινὸν μὲ ἀνωφελεῖς γραμμαχίας, οὔτε τῶρα ἤθελον τολμήσει ὡς ἀμέτοχος κατ' ἀτυχίαν μου γραμματικῆς τέχνης καὶ μαθήσεων, καθὼς ἅπαντες οἱ φίλοι μου τὸ γνωρίζουν. ἀλλ' ὡς μέλος τῆς κεντρικῆς Φιλανθρωπικῆς Ἐπιτροπῆς συνυφιστάμενος ἐκ νέου ἀπὸ τοῦ κυρίου Γερακάρη δημοσίως δὲν ὑποφέρω. Διὸ ἐκθέσας εἰλικρινῶς τὰ διατρέξαντα, καθὼς ἠκολούθησαν, παραιτοῦμαι καὶ παύω ἀπὸ τῆς σήμερον τοῦ νὰ εἶμαι μέλος τῆς ῥηθείσης ἐπιτροπῆς, καὶ παραιτοῦμαι ἀμετατρέπτως· δὲν θέλει παύσω ὅμως ἀπὸ τοῦ νὰ σέβωμαι τὸ ἱερὸν σύστημα τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας καὶ διοργανισμόν τοῦ, ἐπιθυμῶν τὴν ἐπιδιόρθωσιν τοῦ. θέλει σεμνύνομαι νὰ εἶμαι μέλος αὐτῆς, θέλει σέβωμαι καὶ τὴν ἐνεστῶσαν ἐπιτροπὴν, καὶ τὰς λοιπὰς κατὰ καιροὺς καὶ τρόπους ἐπιτροπὰς αὐτῆς τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας, καὶ ὡς μέλος ἀπολύν δὲν θέλω λείπει ἀπὸ τοῦ χρέος μου. Παρακαλῶ τὴν ῥηθείσαν σεβαστὴν ἐπιτροπὴν νὰ μοῦ συγχωρήσῃ διὰ τὴν παρὰ γνώμην τῆς ἑκδοσιν τῆς παρούσης μου, παρακαλῶν καὶ τὸν φίλον Κ. Ν. Γερακάρην, καθὼς ἐφάνη πρωταίτιος, καὶ εἰς τὴν πρώτων θεμελιωτῶν αὐτοῦ τοῦ κοινοφελοῦς συστήματος, νὰ συμβουλευῇ εἰρηνικῶς καὶ φιλανθρωπῶς τὰ δέοντα, νὰ μὴν ἀπαιτῇ νὰ ἐκτελεσθῶν εἰς τὸ διάστημα ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τὴν παροῦσαν ἐπιτροπὴν, ὅσα αἱ πρὸ αὐτῆς (ὅτε καὶ ὁ ἴδιος εἰς μίαν ἀπ' αὐτὰς ὑπῆρξε μέλος) εἰς τὸ διάστημα τεσσάρων χορῶν δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ἐκτελέσουν, νὰ μὴν ἐπιπλήτῃ ὡς δεσπότης ἀνθρώπων, παραιτοῦντας τὸ ἴδιόν τους ἔργον, καὶ ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, καὶ ὅταν ὁ λόγος πρόκειται περὶ τιμῆς καὶ ὑπολήψεως των ἀνθρώπων, νὰ εἶναι μετριώτερος, διότι τοὺς ἀφαιρεῖ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ.

Ἀναφερόμενος λοιπὸν πρὸς τὴν σεβαστὴν Ὀλομέλειαν τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας, ἐξαιτοῦμαι τὴν συγχώρησιν αὐτῆς διὰ τὸ πολὺλογον, τὸ ὁποῖον δὲν πρέσχεται εἰμὴ ἀπὸ ἀμάθειαν, ὡς ὅπισθεν εἶπον, ὑποσημειούμενος μὲ ὅλον τὸ σέβας.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 24 Δεκεμβρίου 1827.

Ὁ πολίτης Ἀντώνιος Τζούνης.

Εἰδοποιήσις πρὸς τοὺς συνδρομητάς.

Τὴν ἐρχομένην τετάρτην ἀρχεται τὸ νέον ἐξάμηνον τῆς ἐφημερίδος. Παρακαλοῦνται λοιπὸν οἱ κύριοι συνδρομηταί, ὅσοι ἀγαποῦν νὰ λαμβάνουν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν ἐφημερίδα, νὰ προκαταβάλουν τὴν συνδρομὴν εἰς τὴν παραλαβὴν τοῦ πρώτου φύλλου, διὰ νὰ μὴ γίνῃ κάμμία διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς.

Ἐν Σόφῃ οἱ συνδρομηταί διευθύνονται παρὰ τῷ Κ. Α. Νίκα καὶ παρὰ τῷ Κ. Α. Ζ. Μάμου.